

JOGI FÓRUM PUBLIKÁCIÓ

Dr. Folmeg Mónika

**Milyen módokon kerülheti el az adós gazdálkodó szervezet a
fizetéseképtelensége megállapítását, felszámolásának elrendelését vagy a
jogutód nélküli megszüntetését a felszámolási eljárás egyes szakaszaiban?**

A hatályos Csődtörvény a fizetéseképtelenség vizsgálata körében pénzforgalmi szemléletű, így nemcsak a tartósan fizetéseképtelen, hanem az átmeneti likviditási gondokkal küzdő gazdálkodó szervezetekkel szemben is könnyen indulhat felszámolási eljárás. Tanulmányomban igyekeztem összegyűjteni azokat a lehetőségeket, amelyekkel az adós esetlegesen elháríthatja a felszámolásának elrendelését vagy a jogutód nélküli megszüntetését abban az esetben is, ha már felszámolási eljárást kezdeményezett vele szemben a hitelező.

I. A felszámolási eljárás célja, megindítása

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 1. § (3) bekezdése a felszámolási eljárást olyan eljárásként definiálja, amelynek célja, hogy a fizetéseképtelen adós jogutód nélküli megszüntetése során a hitelezők a törvényben meghatározott módon kielégítést nyerjenek.

Felszámolási eljárás indulhat hivatalból, a hitelező, az adós vagy végelszámoló kérelmére, továbbá cégbíróság vagy büntetőügyben eljáró bíróság értesítése alapján.

II. Az adós fizetéseképtelenségének vizsgálata

A felszámolási eljárás első, bíróság előtt folyó szakaszában a bíróság megvizsgálja az adós fizetéseképtelenségét. Felszámolás elrendelésének fizetéseképtelen adós ellen van helye, amennyiben az adós nem fizetéseképtelen, a bíróság soron kívül megszünteti az eljárást.

A bíróság a jelenleg hatályos Cstv. 27. § (2) bekezdés a)-g) pontjai alapján az alábbi esetekben állapítja meg az adós fizetéseképtelenségét:

- Ha az adós szerződésen alapuló nem vitatott vagy elismert tartozását a teljesítési idő lejártát követő 20 napon belül sem egyenlítette ki vagy nem vitatta, és az ezt követő hitelezői írásbeli fizetési felszólításra sem teljesítette, és a követelés kamatok és járulékok nélkül számított összege (tőke) a 200.000,- Ft-ot meghaladja.
- Ha az adós a jogerős bírósági határozatban vagy fizetési meghagyásban megállapított teljesítési határidőn belül tartozását nem egyenlítette ki, és a követelés kamatok és járulékok nélkül számított összege (tőke) a 200.000,- Ft-ot meghaladja.
- Ha az adóssal szemben lefolytatott végrehajtás eredménytelen volt.
- Ha az adós a fizetési kötelezettségét csődeljárásban vagy felszámolási eljárásban kötött egyezség ellenére nem teljesítette.
- A korábbi csődeljárást a bíróság a Cstv. 18. § (3) bekezdés, 18. § (10) bekezdés vagy 21/B. § szerint megszüntette.
- Ha az adós által vagy a végelszámoló által indított eljárásban az adós tartozásai meghaladják a vagyonát (vagyonhiány állapota), illetőleg az adós a tartozását az esedékességkor nem tudta vagy előreláthatóan nem tudja kielégíteni (fenyegető fizetéseképtelenség esete), és a végelszámoló által indított eljárásban az adós gazdálkodó szervezet tagjai (tulajdonosai) felhívás ellenére sem nyilatkoznak arról, hogy kötelezettséget vállalnak a tartozások esedékességkor történő kifizetéséhez szükséges források biztosítására.

III. Az adós lehetőségei a felszámolás elrendelésének elkerülésére

A hitelezők a leggyakrabban szerződésből eredő követelésre alapítják a felszámolás iránti kérelmüket a Cstv. 27. § (2) bekezdésének a) pontjára hivatkozással.

A hitelezőnek a Cstv. 27. § (2) bekezdésének a) pontjára alapított kérelme esetén az alábbiakat kell bizonyítania:

- Szerződésből eredő követelése van az adóssal szemben. A Cstv. a szerződés alakszerűségével kapcsolatosan nem tartalmaz előírást, így a hitelező bármely alakban: szóban, írásban vagy ráutaló magatartással létrejött szerződésen alapuló követelést érvényesíthet a felszámolási eljárásban.
- A követelés esedékessé vált, vagyis amennyiben a hitelező számlát állított ki a követelésről, úgy a számlában megjelölt teljesítési határidő eltelt,. Abban az esetben pedig, amikor a követelésről számlát kiállítani nem lehetett, a követelést egyéb módon, például fizetési felszólítással lejárttá tette.
- A teljesítési határidő lejártát követő 20 nap elteltével írásban felszólította az adóst a teljesítésre. A Cstv. 27. § (2c) bekezdés meghatározza a fizetési felszólítás minimális tartalmi elemeit, miszerint: a fizetési felszólításnak tartalmaznia kell legalább a követelés jogcímét, összegét, megfizetésének határidejét, és azt a végső határidőt is, amelynek eredménytelen elteltét követően a hitelező meg kívánja indítani a felszámolási eljárást vagy egyéb jogi úton kívánja érvényesíteni a követelését.

A hitelezőnek a tartozás esedékessé válásától számítva további 20 napot kell várnia az írásbeli felszólítás megtételéig, az adós fizetéseképtelenségének megállapításánál ugyanis olyan fizetési felszólítás vehető figyelembe, melyet a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontjában írt 20 napos határidő elteltét követően írt és küldött meg az a hitelező az adós részére. A 20 napos határidő alatt lehetősége van az adósnak a tartozás rendezésére, illetve akár arra is, hogy a követelést érdemben vitassa, amennyiben annak jogalapjával vagy összesszerűségével nem ért egyet.

Gyakran előforduló probléma, hogy a hitelezők fizetési felszólításai hiányosak. Nem felel meg a törvényi feltételeknek az olyan fizetési felszólítás, amely nem tartalmazza a követelés jogcímét, összegét, megfizetésének határidejét, illetve azt a végső határidőt, amelynek eredménytelen eltelte után a hitelező felszámolási eljárást kíván indítani. A minimális tartalmi követelmények közül legtöbbször a követelés jogcímét illetve a felszámolási eljárásra történő figyelmeztetést nem tartalmazza a fizetési felszólítás, ez utóbbi helyett a „bíróági úton” vagy „polgári perben” való igényérvényesítés kilátásba helyezése szerepel benne.

Bár a Cstv. 27. § (2c) bekezdésének második mondatának nyelvtani értelmezésével arra lehetne következtetni, hogy a törvény vagylagos lehetőséget ad a hitelezőnek, hogy vagy a felszámolási eljárás megindítására vagy az egyéb jogi úton történő igényérvényesítésre figyelmeztesse az adóst a fizetési felszólításban, ezen tartalmi követelményt a bírói gyakorlat megszorítóan értelmezi.

A Bíróági Döntések Tárában 2012. évben 2792 számon közzétett jogeset II. pontja is rögzíti, hogy: „Felszámolási kérelem alapjaként olyan fizetési felszólítás szolgálhat, amely nem bármely jogi úton történő igényérvényesítésre, hanem kifejezetten a felszámolás kezdeményezésére figyelmeztet. A polgári peres eljárás megindításával való fenyegetés és a felszámolási eljárás megindítására való figyelmeztetés - ez utóbbi joghátrány fokozottabb jelentőségére és sajátos jogkövetkezményeire figyelemmel nem azonosíthatóak.”

A felszámolási eljárás, mely az adós jogutód nélküli megszüntetéséhez vezethet olyan súlyos joghátrány, melyre az adóst a hitelezőnek a felszólításában kifejezetten figyelmeztetnie kell, és nem elegendő a bármely jogi úton, vagy polgári peres, nemperes úton való igényérvényesítésre felhívni az adós figyelmét.

Amennyiben a hitelező fizetési felszólítása nem tartalmazza a Cstv. 27. § (2c) bekezdésében előírt tartalmi elemeket, a bíróság a felszámolás iránti kérelmet a Cstv. 25. § (1) bekezdés f) pontja alapján érdemi vizsgálat nélkül hivatalból elutasítja.

- A hitelezőnek bizonyítania kell továbbá azt, hogy az adósnak megküldte a fizetési felszólítást, és az az adóshoz meg is érkezett. Amennyiben a hitelező postán küldte meg az adósnak a felszólító levelet, úgy a tértivevényen feltüntetett átvételi időpontban, más könyvelt küldemény esetében pedig -ellenkező bizonyításig - a feladástól számított ötödik munkanapon kell azt a belföldi címzetthez megérkezettnek tekinteni. (Cstv. 27. § (3) bekezdés.)

A fizetéseképtelenség megállapítására és a felszámolás elrendelésére a fentiekén túl abban az esetben kerülhet sor, ha a tartozást az adós nem vitatta, vagy elismerte.

1) Az adós vitatása

Az adósi vitatásra vonatkozóan a Cstv. 27. § (2c) bekezdése az alábbi tartalmi és formai követelményeket támasztja:

- Az adós vitatása akkor vehető figyelembe, ha érdemben kétségbe vonja a fizetési kötelezettség jogcímét, fennállását, esedékességét, mértékét vagy összegét,. Nem elég tehát, ha az adós a számlát visszaküldi, vagy csupán annyit jelent ki, hogy nem tartozik a hitelezőnek, meg is kell indokolnia, hogy mire tekintettel vitatja a követelést.
- A vitatásnak - a Cstv. korábbi, 2012. március 1-jét megelőzően hatályban volt szabályozásával ellentétben - írásban van helye. A gyakorlatban sűrűn előforduló eset az e-mailben küldött vitatás, mely azonban csak akkor fogadható el írásbeli vitatásként, ha (fokozott biztonságú vagy minősített) elektronikus aláírással látták el.¹
- A vitatás határidőhöz kötött jognyilatkozat. Az adós legkésőbb a hitelező fizetési felszólításának kézhezvételét megelőző napig vitathatja határidőben a tartozást.²

¹ Ptké. 38. § (2) bekezdés

² BDT2012. 2776 A fizetéseképtelenség megállapítása körében a szerződésen alapuló követelésre alapított kérelem esetén akkor lehet a követelést vitatottnak tekinteni, ha az adós legalább a vitatást tartalmazó irat felszólítás kézhezvétele előtti feladását igazolja.

Az adóst terheli a felszámolási eljárásban annak bizonyítása, hogy a teljesítési határidőt követő 20 napon belül, de legkésőbb a hitelező által küldött felszólító levél kézhezvételét megelőző napig a hitelező követelését írásban vitatta.

Az adós a fent írt követelményeknek megfelelő **vitatással** elháríthatja a felszámolás elrendelését, ilyen esetben a bíróság - mivel a fizetéseképtelenség megállapításának feltételei nem állnak fenn - a Cstv. 27. § (6) bekezdése alapján az eljárást soron kívül megszünteti.

Az adós gazdálkodó szervezetek sok esetben csupán a felszámolási eljárásról való tudomásszerzést követően kezdik el vitatni a tartozást. Vitatásnak azonban a hitelező felszólításának kézhezvételét megelőző napig van helye, a felszólítás kézhezvételekor a vitatás lehetősége megszűnik, az eljárás során tett vitató nyilatkozat elkésettnek minősül.

Amennyiben az adós a fenti törvényi feltételeknek megfelelő vitatást nem tud csatolni (mert pl. a vitatása elkésett vagy nem tekinthető érdemi vitatásnak), azt a bíróság úgy tekinti, hogy a követelés nem vitatott, és elrendeli a felszámolást.

2) Beszámítás

Az adós a hitelező követelésével szemben a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontjára alapított felszámolási kérelem esetén **beszámítással** élhet.

A beszámítás kérdését illetően korábban eltérő joggyakorlat alakult ki. A bíróságok gyakorlata egységes volt abban, hogy amennyiben az adós a vitatásra nyitva álló határidőben, vagyis a hitelező fizetési felszólításának kézhezvételét megelőzően közli a beszámítás tényét a hitelezővel, a beszámítás egyben vitatásnak is minősül, és a vitatott követelésre tekintettel nem lehet felszámolást elrendelni.

Eltérő döntések születtek azonban abban az esetben, ha az adós a hitelezői felszólítás kézhezvételét követően, vagy az ellene kezdeményezett felszámolási eljárás folyamán - a fizetéseképtelenséget megállapító és felszámolást elrendelő végzés meghozataláig - a bíróság előtt

kívánt beszámítással élni. A bíróságnak ilyenkor bizonyítást kellett lefolytatnia a beszámítás alaposágára vonatkozóan, - a Cstv. eltérő rendelkezése hiányában - a Ptk. szabályainak alapulvételével, mely a beszámítás erejéig az adóssal szembeni hitelezői követelés megszűnését eredményezhette.

A Cstv. 2012. március 1-jén hatályba lépett módosításával az alábbiak szerint került rögzítésre a törvényben a beszámítás lehetősége:

A Cstv. 27. § (5) bekezdése szerint az adós a hitelező követelésének beszámítással történő teljesítésére akkor hivatkozhat, ha

- a) közokirattal vagy teljes bizonyító erejű magánokirattal bizonyítja, hogy követelése fennáll, és a hitelezői fizetési felszólítás kézhezvételét megelőzően keletkezett, azonban csak a hitelezői követelés vitatására nyitva álló határidőt követően vált esedékessé, vagy
- b) közokirattal vagy teljes bizonyító erejű magánokirattal bizonyítja, hogy a hitelezővel szembeni követelésének fennállásáról vagy lejáratáról a fizetési felszólítás kézhezvételét követően szerzett tudomást, vagy
- c) a beszámítani kért követelést a hitelező elismeri.

A beszámítás feltételeinek bizonyítása az adóst terheli. Amennyiben a bizonyítás eredményeként megállapítható, hogy a beszámítás feltételei fennállnak, a bíróság a felszámolási eljárást soron kívül megszünteti, ellenkező esetben az adós felszámolását elrendeli.

3) A tartozás megfizetése

Sikeres vitatás vagy beszámítási kifogás hiányában csak a **tartozás megfizetésével** tudja az adós elkerülni a fizetéseképtelenség megállapítását és a felszámolás elrendelését. Ha az adós a tartozását megfizette, és ezt igazolja, vagy a hitelező jelenti be - az adósi teljesítésre tekintettel - a kérelmétől való elállást, a bíróság az eljárást megszünteti, és rendelkezik az eljárási illeték mérsékléséről is.

A Cstv. 27. § (3) bekezdése azonban rögzíti, hogy amennyiben az adós vitatása elkésett, a teljesítés nem minősül tartozáselismerésnek, vagyis az adós a - leginkább a felszámolás elkerülése érdekében - megfizetett összeget egy esetleges későbbi polgári perben visszakövetelheti.

A tartozás megfizetésével tudja elkerülni a fizetéseképtelenség megállapítását és a felszámolás elrendelését az adós azon esetekben is, amikor vitatásnak nincs helye (Cstv. 27. § (2) bekezdés b)-f) pontjai).

4) A szerződés érvénytelenségére való hivatkozás

A Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontjára alapított kérelmek esetén az adós hivatkozhat arra is, hogy a hitelezővel kötött szerződés érvénytelen. A bíróság ilyen esetben bizonyítást folytat az érvénytelenség kérdésében, azonban nyilvánvaló, hogy a felszámolási eljárás, mint nemperes eljárás keretében erre csak korlátozottan van lehetőség. Ezért célszerű, ha a bíróság határidőt biztosít az adósnak az érvénytelenség iránti per megindítására, és a perindítás igazolása után a per jogerős befejezéséig felfüggeszti a felszámolási eljárást. A továbbiakban pedig az érvénytelenség iránti per befejezése után - a per eredményétől függően - kerül sor a felszámolási eljárás folytatására.

5) A hitelező kérelemtől való elállása

A Cstv. 2012. március 1-jén hatályba lépett módosításait megelőzően a hitelező kérelemtől való elállása esetén a Cstv. 6. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 157. § e) és f) pontja szerint csak a felszámolást elrendelő végzés meghozatala előtt volt helye az eljárás megszüntetésének, mivel a felszámolást elrendelő végzés a felszámolási eljárás első, (bíróság előtti) szakaszát lezáró olyan érdemi végzés, melyhez a bíróság kötve van, azt nem változtathatja meg.

A Cstv. 2012. március 1-jén hatályba lépett módosítása érintette az **elállás** kérdését is, ennek folytán a 2012. március 1-jét követően indult ügyekben a felszámolás kezdő időpontjáig, azaz a felszámolást elrendelő végzés közzétételéig van helye elállásnak³.

A Cstv. 26. § (3a) bekezdése szerint a felszámolási eljárás iránti kérelemtől az ellenérdekű fél hozzájárulása nélkül el lehet állni a felszámolás kezdő időpontjáig. Az eljárás megszüntetéséről az a bíróság rendelkezik, amely előtt az eljárás az elállás bejelentésekor folyamatban van.

A hitelező tehát akár az elsőfokú eljárásban, akár a másodfokú eljárásban, sőt a másodfokú végzés meghozatala után is elállhat a kérelmétől, mindaddig, amíg a felszámolást elrendelő végzés nem kerül közzétételre. Ha a hitelező az elsőfokú eljárásban jelenti be az elállást, akkor az elsőfokú bíróság, ha a másodfokú eljárásban jelenti be, akkor a másodfokú bíróság szünteti meg az eljárást. Ha a másodfokú végzés meghozatala után jelenti be az elállást, úgy pedig az a bíróság dönt a megszüntetésről, ahol az iratok vannak, így, ha a másodfokú bíróság már visszaküldte az iratokat az elsőfokú bíróságra, akkor az elsőfokú bíróság szünteti meg az eljárást.

Célszerű azonban felszámolást elrendelő végzést is hatályon kívül helyezni az eljárás Természetesen **átmenetileg** is elháríthatja az adós a fizetéseképtelenség megállapítását, például ha a tartozást elismeri és fizetési haladékot kér a bíróságtól, vagy a felszámolási eljárás lefolytatását kérő hitelezővel együttes kérelmet terjeszt elő az eljárás szünetelése iránt.

6) Fizetési haladék

A bíróság az adós kérelmére - nem fellebbezhető végzéssel- legfeljebb 45 nap határidőt engedélyezhet a tartozás kiegyenlítésére, kivéve, ha a felszámolási eljárás megindítását a Cstv. 21/B. § szerint csődeljárás előzte meg. Az adós fizetéseképtelensége addig nem állapítható meg, amíg a bíróság által a tartozás kiegyenlítésére engedélyezett határidő nem telt el.

³ A Cstv. 83/A. § (1) bekezdése a hatálybalépés körében úgy rendelkezik, hogy a törvénynek a 2011. évi CXCVII. törvénnyel (Módtv.) megállapított rendelkezéseit - a (2)-(9) bekezdés szerinti kivételekkel - a hatálybalépést követően kezdeményezett csődeljárásokban és felszámolási eljárásokban kell alkalmazni.

A gyakorlatban előfordul, hogy az adós a fizetési haladék ideje alatt megfizeti a tartozását a hitelezőnek, azonban a felek elmulasztják ezt a tényt bejelenteni a bíróságnak. Ilyenkor is sor kerülhet az adós fizetéseképtelenségének megállapítására és felszámolásának elrendelésére, holott annak feltételei már nem állnak fenn, sőt az adósnek már tartozása sincs az eljárást kezdeményező hitelező felé.

7) Az eljárás szünetelése iránti kérelem

A Cstv. 2012. március 1-jét megelőző szabálya szerint csak a fizetéseképtelenség megállapításáig, azaz az elsőfokú érdemi határozat meghozataláig volt mód a szünetelés iránti kérelem előterjesztésére. A 2012. március 1-je után indult ügyekben azonban a felszámolást elrendelő végzés jogerőre emelkedéséig van helye szünetelésnek, azaz fellebbezés esetén a fellebbezés előterjesztésével egyidejűleg, akár a másodfokú eljárásban a másodfokú végzés meghozataláig előterjeszthető a szünetelés iránti kérelem.

Amennyiben a felek a szünetelés tartama alatt nem kérik az eljárás folytatását, az eljárás 6 hónapi szünetelés után megszűnik. Feltételezhető ilyen esetekben, hogy a hitelező és az adós az eljáráson kívül megegyezett egymással.

Amennyiben az adós a szünetelés alatt megfizette a tartozását, vagy a felek megegyeztek egymással, és a hitelező a kérelmétől eláll, akkor azt egyúttal az eljárás folytatása iránti kérelemnek is kell tekinteni, azonban az eljárás megszüntetésének - az esetlegesen meghozott felszámolást elrendelő elsőfokú végzés hatályon kívül helyezésének - van helye az elállásra tekintettel.

IV. A felszámolás elrendelését követően az adós lehetőségei a jogutód nélküli megszűntetés elkerülésére

1) Egyezségkötés a felszámolási eljárásban

A Cstv. 41. § (1) bekezdése szerint a felszámolást elrendelő végzés közzétételét követő 40 nap eltelte után, a felszámolási zárómérleg benyújtásáig a hitelezők és az adós között bármikor helye van egyezségnek, kivéve a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 116. § (5) bekezdésében foglaltakat⁴.

Az egyezségi tárgyalásra az adós köteles a fizetőképesség helyreállítására alkalmas programot és egyezségi javaslatot készíteni.

Az adós kérelmére a bíróság - a kérelem beérkezését követően 60 napon belül - egyezségi tárgyalást tart, melyre az adóst, a felszámolót és az egyezség megkötésére jogosult hitelezőket idézi.

A felszámoló az egyezségi tárgyalásra a felszámoló az adós vagyoni helyzetére vonatkozó adatokat, a számviteli jogszabályok szerinti felosztható vagyont, és az egyes hitelezői csoportok követeléseit összegző jelentést készít, valamint külön tájékoztatást ad az 57. § (1) bekezdés a) és c) pontja szerinti⁵ eddigi és várható követelésekről, a függő követelésekről és kötelezettségekről is.

Az egyezségi tárgyalás során az adós és a hitelezők megállapodhatnak például a tartozások kielégítésének sorrendjében, teljesítési határidők módosításában, a tartozások kielégítésének arányában, módjában, továbbá mindabban, ami az adós fizetőképességének helyreállítását célozza és ahhoz szükséges.

⁴ Ctv. 116. § (5) Ha a kényszertörlési eljárás során felszámolási eljárást kell kezdeményezni, a felszámolás során egyezségkötésnek nincs helye és a felszámolási eljárás az adós cég teljesítésére tekintettel nem szüntethető meg.

⁵ Cstv. 57. § (1) a) a felszámolás (2) bekezdés szerinti költségei; c) a gazdálkodó szervezetet terhelő tartásdíj, életjáradék, kártérítési járadék, bányászati keresetkiegészítés, továbbá a mezőgazdasági szövetkezet tagja részére a háztáji föld vagy termény helyett adott pénzbeli juttatás, amely a jogosultat élete végéig megilleti;

A Cstv. 44. § (1) bekezdése szerint egyezsre akkor kerülhet sor, ha azt az egyezs megkötésére jogosult hitelezők szavazatának legalább a fele minden csoportban [57. § (1) bekezdés b), d), e), f), g) és h) pontja, továbbá - követelésük kiegyenlítéséig - a 49/D. § (1)-(3) bekezdése szerinti hitelezők] támogatja, feltéve, hogy ezeknek a hitelezőknek a követelése az egyezs megkötésére jogosultak összes követelésének a kétharmad részét kiteszi. A 40 napos határidőn túl bejelentkezett hitelezők szavazatát feleakkora mértékben kell figyelembe venni.

A felszámolási eljárásban kötött egyezs kényszeregyezs, a hatálya - az 57. § (1) bekezdés a), c) pontjaiban felsorolt követelések jogosultjainak kivételével - valamennyi hitelezőre kiterjed, tehát azokra is akik az egyezsgkötésben nem vettek részt.

Amennyiben az egyezs folytán a gazdálkodó szervezet fizetéseképtelensége megszűnik, és a felszámolási költségek kiegyenlítésre kerültek, vagy annak fedezete rendelkezésre áll, és az egyezs megfelel a jogszabályoknak, a bíróság az egyezset jóváhagyja, ellenkező esetben a jóváhagyást megtagadja.

A bíróság az egyezset jóváhagyó végzésben dönt a felszámolási eljárás befejezéséről, a felszámoló díjazásáról, a költségek viseléséről és az egyezsi megállapodásból kizárt hitelezők követeléseinek kielégítéséről (Cstv. 60. § (2) bekezdés).

2) Az adós teljesítése a felszámolás során

Az adós a felszámolás során sincs elzárva attól, hogy a tartozásait teljesítse, ekkor azonban már valamennyi, a felszámoló által nyilvántartásba vett, elismert vagy nem vitatott tartozását ki kell egyenlítenie, a vitatott követelésekre, és a felszámoló díjának megfizetésére pedig biztosítékot kell nyújtania.

Amennyiben az adós a fent írtak szerint a tartozásait rendezte, illetve azok megfizetésére biztosítékot adott, kérelmet terjeszthet elő az eljárás megszüntetése iránt a hitelezői

igénybejelentésre nyitva álló 180 napos jogvesztő határidő leteltét követően, legkésőbb azonban a felszámolási zárómérleg és a vagyonfelosztási javaslat elkészítéséig.

A bíróság az adós eljárás megszüntetése iránti kérelmét a törvényben előírt csatolandó mellékleteivel megküldi az állami és az önkormányzati adóhatóságnak, mely szervek 30 napon belül észrevételt tehetnek. Amennyiben nem tesznek észrevételt, a bíróság elrendeli a felszámolási eljárás megszüntetését, és az erről szóló jogerős végzés kivonatának a Céglőnyben történő közzétételét.

Amennyiben kényszertörési eljárás során kerül sor a felszámolási eljárás cégbíróság általi kezdeményezésére, a felszámolás során egyezségkötésnek nincs helye, és a felszámolási eljárás az adós cég teljesítésére tekintettel nem szüntethető meg.

Összegezve:

A fizetéseketelenség vizsgálata során a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontjára alapított kérelmeknél az adósnek több eszköze is kínálkozik az érdemi védekezésre, míg a többi jogalapon előterjesztett kérelem esetén leginkább a tartozás megfizetésével kerülheti el a felszámolás elrendelését. A felszámolás elrendeléséről szóló végzés közzététele után pedig már csak a hitelezőkkel kötött egyezséggel, vagy valamennyi nyilvántartásba vett hitelező felé fennálló tartozása megfizetésével kerülheti el a jogutód nélküli megszüntetést.

Felhasznált joganyag:

- a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény
- a Polgári Törvénykönyv hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1960. évi 11. tvr.
- a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény
- BDT 2012.2792
- BDT.2012.2791